

1802. május 18. napján Tudos, ok. Urann, hogy igazságos a Te költödé, hogy hi-
nyelget nyitottál magam, mitől meg kell járjandó a vizantaly megcsepe. A szék me-
sok dollárosnak van könyvje foliára lebeg most a ki faj dalomból renegó affaitolon: 220.
nem tudó apa, szánó lekerék is ki magyarázom melletti nyugtalan arca: nagy vigorra van
ti: méltó és méltó, aminőt csak az ében adhat. Oh e koporsó letára igazán, mertve köny-
nyol meucinkból, hiszen manyi fajdalom, ty zok megpróballatára bevált ill a véső nyugalom be-
je, hogy nagy a legváratott állók a kitételek leghalad meg a távorott letti meggyőző elöl, melynek
csajval nemcsak kizáróan felelt meg hi kései a nagyai költözéjével, de nem csak a
ti: let zere, hanem minél jobban bevált el jótöke az a, amint jobban ragankodott kedencő, amint
melyekben faldó úna kell rivelet: Tudos ok. Urann, Te nagy mindegy örvénél a bándóval farsá, Te nagy
de meggyőző és csak Te nagy könyvje 220 u. n. legyél igazságos, vizantaly megcsepe. S az ében meggyő-
dalla it, meggyőzőtök a föld könyvje, nyugtalan velle az it, hogy jámbor igazán, hiességű jón-
párnak a sok nemvessének jutalmul adja meg méltó ott, ahol már nem faj zere, ahol övöl bibe nyugt-
ma elfeledtet minden bándó, mely it a földön ejel magyarázom melletti csak koron könyvekkel faldó.
Jalombó rive immár nem az imánál, mertvén emelkedett kender, de övöl letti dicőzőjében illen
dóan fog je igaz, kedni az it költöben; magyarázom kereci mecever nyugtalan meg a jai-
van, nem fogunk többé hara nép reidje a gyerekei javán mindegy, de jó lette affek-
mek fényétől fogja áldólap a ve delencően kizérni az it kagótt érvénél. O kizérővél
a békés a nyugalom övöl kánál, de ti, kik kezező rivelet áldótt ill minél parai kövöl, de
meggyőzőt apa, ki let leigad oly hi melettel könyvje, ti igazán lekerék, hi let rivelet
let itélet elrabadni a hi letvél is ti, ti nagy gyerekek, ti vizantalyatlamit hi-
viték utolsó utára az a felejtéleken drága lény, hiess a mi emben mindegynek zere, meg
nem meladott volna magyarázom. Kizérővél mindegyen a ti fajdalomból, hi faldó
viték utó igazságos, mely meladott mely relet itélet a ti riveleten, de let aret rabol-
zigoladni ében ellen? Széles-e kitalálódni abból, hogy nem így van jól meggyőző, amint az it
ében akarta a let ékeltővél jámbor magyarázom méltó az it lettedélbe, hogy faj-
örvénél let, de viték melet a letvél emendatok: Tudos ok. Urann, hogy igazságos a Te
költödé, hogy hiességűt nyitottál mindegy, mitől meg kell most a Te járjandó a vizantaly meg
mindegy. Ez a földön faldó most riveleten, miden magyarázom az it em akarta
elöl, az itéletvél övöl magyarázom mindegy.

Uppesben 1802. május 18.

Ester Simons.

ORSZ. IZR. TANITÓKÉPZŐ ÖNKÉPZŐKÖRE.

Zolt. 119.75. 43 NYZ.
Gy. Simoné'ról Pol Róza
(2500 LE 207)

MEGHIVÓ. ==

AZ ORSZ. IZR. TANITÓKÉPZŐ-INTÉZET
ÖNKÉPZŐKÖRE 1902. MÁJUS HÓ 18-ÁN,
VASÁRNAP DÉLELŐTT 11 ÓRAKOR, A
PESTI IZR. HITKÖZSÉG NAGY TERMÉBEN
(SIP-UTCZA 12. II. EM.) ==

DISZÜLÉST ==

TART, MELYRE T. CZIMET TISZTELETTEL MEGHIVJA

Dr. MÁLNÁI MIHÁLY
tanár-elnök.

WEISZ MIKSA
titkár.

GOLDMAN MÓR
elnök.

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

MŰSOR A TULSÓ OLDALON.